

[Hans Thyge Jacobsen.]

der kan være, har ingen ansvarlig Mand Lov til at regne med; heldigvis er den danske Ungdom, ogsaa den danske Arbejderungdom, saa sund, at det, den ønsker først og fremmest, og det, den begærer — med Rette —, og det, den ogsaa en skønne Dag vil vide at skaffe sig paa en eller anden Maade, det er Arbejde. Men til dette Krav, som maa gaa os til Marv og Ben, fordi det er berettiget, har vi altsaa ikke andet at svare dem end: Understøttelse. Det er det, de afskyer, og det er det, de slet ikke har bedt om.

Den Anklage, som ud af et saadant Slutresultat rettes mod hele den danske Rigsdag som værende fuldkommen ude af Stand til at rokke blot en Tomme ved den ulykkelige og uhyggelige Tilstand, som er ved at opstaa ogsaa i vort Samfund, og som jo for længst har naaet en uhyggelig Udvikling i Samfund, der omgiver os, denne Anklage skal jeg være villig til at tage min Del af, men jeg vil have Lov til at lægge en væsentlig Del af Anklagen over paa den nuværende Regering og dens Parti.

Jeg har gentagne Gange ude omkring paa Møder i Befolkningen haft Lejlighed til at opfatte, at endnu er dette Folk saa sundt, at det ikke i det lange Løb finder sig i en Beskæftigelsesløshed, som kunde afhjælpes ved Arbejde. Endnu er Tilstandene saaledes, at hver eneste Regering, som daadløst finder sig i, at Beskæftigelsesløsheden eksisterer og breder sig, vil bliver dømt af det danske Folk, og det ganske ligegyldigt, hvilken Partifarve den har. Og den Dag vil ogsaa komme, da denne Regering dømmes, fordi denne Regering, Arbejderregeringen, den kunde mange Ting, og den vilde mange Ting; men eet kunde den ikke: den kunde ikke skaffe Arbejde.

Lundberg: Jeg tvivler naturligvis ikke om, at hvis vi havde haft det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen med hans fortræffelige Forhandlingsevne og hans fortræffelige Talegaver med i Udvalget, vilde Arbejdet være gaaet bedre, end det er gaaet. Derimod tror jeg ikke, det ærede Medlem faar ret mange til at underskrive den Veksel, han her nu udstedte til de arbejdsløse; jeg skriver i alt Fald ikke paa tværs af den. Sagen er jo den, at naar det ærede Medlem med en flot Bemærkning udtalte, at han maatte afvise min Betragtning fra før som intetsigende, er det jo simpelthen af den Grund, at han kan ikke modsige den; derfor nøjes han med den flotte Bemærkning. Og jeg forstaar, at det piner ham, at de Konservative ikke i Længden kan blive ved at

dække sig bag denne Maske, denne forlorne Maske, at de vil skaffe Arbejde, for at bruge det som Forsvar for deres Stilling til nuværende Forslag, som de ikke sagligt kan begrunde.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, som havde tænkt at ville tage den Stilling at stemme for det foreliggende Forslag, at det vilde have været en fornuftig Stilling, fordi det er Brød, de arbejdsløse nu først og fremmest skal have; saa kunde vi bagefter have talt om Arbejde, hvis det viste sig, at der var nogen Villie til Stede hos de Herrer. Men naar det ærede Medlem siger, at det drejer sig ikke om Understøttelse til de arbejdsløse, den vil de faa alligevel, saa vil jeg sige: Ja vist, i mange Landkommuner vil de faa den som Fattighjælp, det ved vi; det har vi set, naar vi har betragtet Tallene for Fattighjælpens Stigning efter 1927 foruden den kolossale Stigning af Hjelpekasseudgifterne. Naar vi ser, hvor mange flere Personer der er kommet paa Fattigvæsenet, viser det, hvilken Vej der gaas. Vi kender den Slags Kommuner; det er af den Slags Kommuner som Lysabild i Sønderjylland, hvor Sognets Gaardejere mødte og krævede, at man ikke maatte give Arbejderne 6 Kr. om Dagen for deres Arbejde, og da man til deres Forslag om at give dem 2 Kr. sagde, at det kunde de jo ikke leve af, sagde de: Ja, saa maa Sognet give dem tre, saa de faar 5 Kr. i alt. Ja, det er Betragtningen: Arbejderne skal helt eller delvist have Fattighjælp i denne Krisetid, fordi Rigsdagen ikke har kunnet finde nogen Løsning paa Beskæftigelsesproblemet.

J. P. Nielsen: Jeg blev helt overvældet af de mange Undskyldninger, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen skulde bruge for at komme bort fra det Standpunkt, det ærede Medlem erklærede han ellers vilde have indtaget. Men det hang vel sammen med, at det ærede Medlems Kristenpligt har pint ham. Det er betegnende, at hver Gang en Præst af konservativ Støbning skal op og tale om social Hjælp, er det en Knytnæve til Arbejderne; saa glemmer de rent, at han, de skulde være Efterfølgere af, var de fattiges og de faderløses Ven. Jeg synes, at Arbejderne skulde tage under Overvejelse, om de ikke skulde melde sig ud af den danske Folkekirke, saa Præsterne blev arbejdsløse. Det vil sikkert hjælpe paa deres Kristenopfattelse ogsaa.

Hans Thyge Jacobsen: Hvorledes det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har kunnet faa Øje paa nogen Knytnæve til Arbejderne